

يَهُودائے کاگد

يَهُودائے کاگدے پَجَار

يَهُودائے کاگد گُون دِيْم دِيُوکے نام و گُونڈِيْن درُوْت و درَهَبَاتِيَا بِنَدَات بِيْت و پِه هِما مردمان که کاگد نَبَشْتِه کنگ بوتگ، آيَانِي پَجَار هِم بِنَدَاتَا مان اِنْت. نَبَشْتِه کَنُوک و تِي پَجَارَا اے پِيْمَا کَنْت: ”آکوبے برات، ايسَا مَسِيهِيْ هِزْمَتکار، يَهُودا.“ ايسَا مَسِيهِيْ يِک براتِيْے نام هِم آکوب اَت و دگه براتِيْے نام يَهُودا اَت، پِمِيْشکا بازِيْن زَانْتکارِيْے هِيْيالا اے کاگدے نَبَشْتِه کَنُوک ايسَا مَسِيهِيْ براتِيْن يَهُودا اِنْت. ايسَاے برات يَهُودا، اورشليمِيْ کليْسائے سرُوکے اَت، بله يَهُودائے بارئوا دگه هِيْچ زَانگ نَبِيْت.

يَهُودائے کاگد پِه هِما گوانک جَتگِيْنان نَبَشْتِه کنگ بوتگ که ”هُدَايْن پَتَا دُوْسْت اَنْت و پِه ايسَا مَسِيهِيْگِيْ گُون شَرِيْن پِهَرِيْزے دارگ بوتگ اَنْت.“ اے هِبرِيْ هِيْچ نِشَانِيْ نَبِيْسْت که اے مردم کجا نِنْدُوک بوتگ اَنْت. بله کاگدے تها لِهْتِيْن جِيْزُهِيْ نام گِرگ بوتگ. يَهُودا گُوْشِيْت که بازِيْن مردمے باورمندان نارَهَبَنْدِيْن کار سُوْج دِيْگَا اِنْت و اے رَدِيْن کاران شَرِيْن کار سَابْت کَنگِيْے وَاَسْتَا مَسِيهِيْ تَالِيْمَان رَدِيْن مانا دِيْگَا اِنْت. باورمند پَرِيْشان اَنْت که چُون اے مردمان چِه وِت دور بدارِيْن و وِتَا چِه اِشَانِيْ رَدِيْن سر و سُوْجان بَرگِيْنِيْن. اے کاگدے بازِيْن هِبرے پَتَرُسِيْے دومي کاگدے هِبرَانِيْ پِيْمَا اِنْت.

اے کاگدے مَسْتَرِيْن مَكْسَد وَاَنُوْکان چِه هِما رَدِيْن مردمان هُزَار و هِبردار کنگ اِنْت که رُمْبِيْے تها رَدِيْن تَالِيْم و نارَهَبَنْدِيْن کاران دِيْما بَرگَا اَنْت. اے گِيْے سَرَا زُوْر دِيْگ بوتگ که باورمند و تِي اِيْمَانَا مُهْکَم بکنْت که اے رَدِيْن مردمانِيْ دِيْما داشت بکنْت و دگه مردمان هِم پِه اے کارا دَلَبْدِيْ دَات بکنْت.

① چه آکوبۍ برات، ایسا مسیهۍ هزمتکار، یهودائے نیمگا،

په هما گوانک جتگینان که هُداين پتا دُوست آنت و په ایسا مسیهۍ گون
شَرین پهریزۍ دارگ بوتگ آنت. ② شمۍ سرا رهمت، سُهَل و آسودگی و مِهَر
گیش و گیشتر بات.

دروگین استادانی آسر و اکبت

③ او دُردانگان! واهگدار آتان په شما هما رگگۍ بارئوا بنیسان که ما سَجِهین
آییۍ شریکدار این. بله من زلورت دیست که گون اۍ چیزانی نبیسا، شمۍ
دلا شوک پيدا بکنان تان په هما باورا جُهد بکنیت که یک رندۍ پلگارتگینان
دئیک بوتگ و تان ابد گون ماشما گون بیت. ④ چیا که لهتین انچین مردم
چیرکایی شمۍ نیاما پُترتگ که وتی بیهداییۍ سئوبا چه پیسرا میاریگ کنگ
بوتگ آنت. آ هُداۍ رهمتان تاب دینت و په وتی بینگین کار و واهگان کارش
بندت و مۍ یک و یکدانگین واجه و هُداوند، ایسا مسیهۍ نمُنت.

⑤ شما اۍ سَجِهین چیزان سرید بوتگیت و زانیت، بله لوئان شمارا تَهتال
پَرینان که هُداوندا یک برۍ وتی کئوم چه مسرا رگینت، بله آ که بیباور آنت
رندترا گار و بیگواهی کرتنت. ⑥ آیا هما پریشتگ هم تان دادرسیۍ مزین
رُچا تهاروکیا گون ابدمانین زمیلان بستگ آنت که وتی اهتیارۍ بُرز و بلندین
کدرش نزانت و وتی جاگه اش یله دات. ⑦ همۍ پیما، سُدوم و گُمورۍ و کِر و
گورۍ شهرانی مردم، که همایانی دئولا بینگی اش کرت و نارهبندین واهگانی
پدا کپنت، ابدی آسا پَرینگ بوتنت تان په دگران درس و ابرت بنت.

⑧ انچش، گون اۍ سَجِهین سرگوستانی زانگا، هما مردم که وتی وابانی
تھا زندگ آنت، وتی جسم و جانا پلیت و گندگ کنت، اهتیارا نمُنت و آسمانی
زورمندان سُبک و بۍ اَزت کنت. ⑨ تننا مزین پریشتگ میکایلا، آ وهدا که
موسائۍ جونۍ بارئوا گون شئیتانا یک و دویی کرت، اۍ تهم و جریت
نیست ات که شئیتانا سُبک و میاریگ بکنت. تها گُوشتی: ”هُداوند ترا سزا

بدئيات. “ (۱۰) بله اے، هما چيزاني سُبكي و بيهرمتيا كننت كه آياني بارثوا هچ نزاننت. اے مردم ناسريد و بيزبانين جانوراني پئما، وتي سرشتي رندا كينت و اے پئما گار و بيگواه بنت.

(۱۱) بژن و اپسوز په آيان! چيا كه كائني راها رثونت و وتي سوتاني پدا بليامني گمراهيا كينت و كورائي سرکشيا بيران بنت. (۱۲) اے مردم، شمئي پرمهرين باورمندی ديوانان، وهدے په بيپرواهي گون شما هوريگا وراك ورنه په شما بنامي و پولنگي بنت. اے هما شيانك انت كه تهنا وتي جندئي يزور كنغي رندا انت. هما بيهورين جمبر انت كه گواتش بارت. هما دگالي درچك انت كه بيبر و بيريشتگ انت و دو بر مرتگانتي. (۱۳) اے زري هما مستين چول و مئوج انت كه وتي شرمناكين كاراني كپ و گجان در ريچنت. هما گسر و سرگردانين استار انت كه تهاترين تهاروكي آياني ابدی آسر و آكبت انت.

(۱۴) هنوك كه آدمي هپتمی نسل و پدريچ ات، ايشاني بارثوا چش پيشگويي كنت و گوشيت: ”هداوند گون وتي لگاني لكين پلگارتگينان كنيت، (۱۵) تان سجهيناني دادرسيا بكنت و اے بيهداين ناباوران په آياني سجهين گندهكاريان و په هما سجهين سلين هبران كه اے بياورين گنهكاران آيئي هلاپا گوشتگانت، مياريگ بكنت.“ (۱۶) اے مردم، گله گزار، ايرازگر و وتي بدكاري و سلين واهگاني بدتگين انت، په وت پهر بندنت و په وتي نپ و سوتان گون چاپلوسي و چرپزباني مردمان ستا كننت.

باورني سرا مهر اوشتگ

(۱۷) جی، او دردانگان! شما مئ هداوند ايسا مسيهي كاسداني پيشگوييان وتي ياتا بداريت (۱۸) كه شمارا گوشيتش: ”گدي زمانگا، انچين ريشكد كنوك ودي بنت و كينت كه وتي بيهدايي و سل و بدين واهگاني رندگير انت.“ (۱۹) اے، دنيايي مردم انت، چه هدائي روها زبهر انت و جتايي دنور دئنت.

(۲۰) بله او دردانگان! شما وتا چه پاك و بے ايبيين ايمانانا مهر و مھكم بكنيت

و ګوڼ پاکيڼ روځې مَدَتا دُوا بلوځيټ. (۲۱) وټا هُډائې مېراني ساھگا بداريټ و مئې هُډاونديڼ ايسا مَسِيهئې رھمتئې انتزار و ودارا بيټ که شمارا په نميرانين زندا سر کنت. (۲۲) ګوڼ آ لهتينا که دودل انت مهربان بيټ، (۲۳) لهتينا چه آسا بگشيټ و برگينيټ و دگه لهتينا رھمت پيش بداريټ بله ګوڼ تُرس و لَرز و چه آياني جامگان هم نپرت بکنيټ که آياني جسما پليت کرتگ انت.

ستا و سنا

(۲۴) هما که شمارا چه نگل ورگ و کپگا مھر داشت کنت و بے ائيب و ګوڼ مزنيڼ شادمانیې شمارا وتی پرشوکتين درگاها برت و سر کرت کنت، (۲۵) مئې يک و يکدانگين هُډا و رگينوکا، مئې هُډاوند ايسا مَسِيهئې و سيلها، چه ازل، اتون و تان ابد شان و شوکت و واک و کدرت برسات! انچش بات. آمين.